

La Casa Gassiot d'Olot

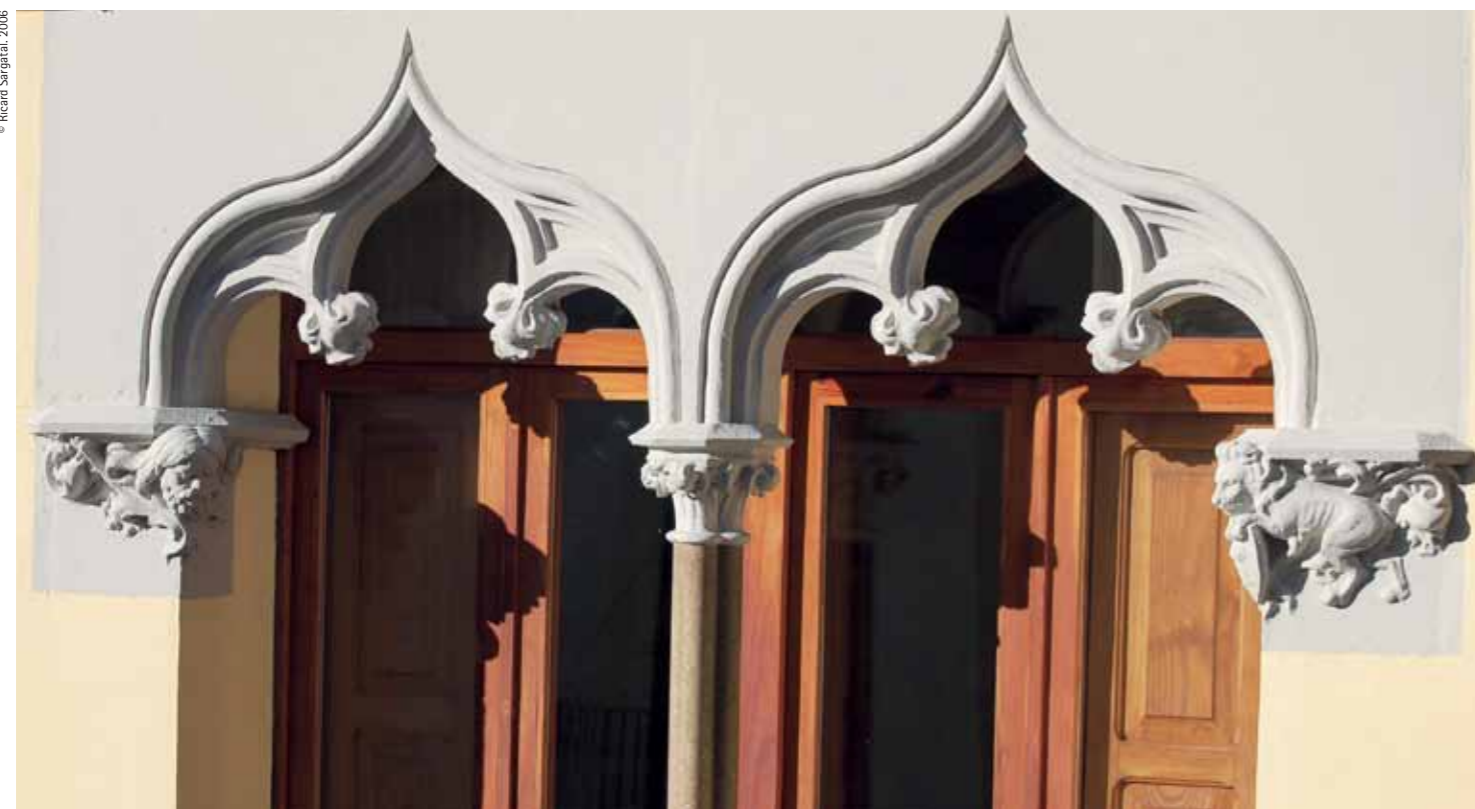
Antoni Mayans i Xavier Puigvert
Arxiu Comarcal de la Garrotxa, Olot
arxiucomercial@olot.cat

El gener de 1911, el metge Jaume Gassiot Magret (Olot, 1876-1959), que feia menys d'un any que acabava de doctorar-se a Madrid, va demanar permís a l'Ajuntament d'Olot per fer una façana nova a una casa propietat del seu pare, el comerciant Joan Gassiot Camps (Olot, 1845-1920). El projecte volia, sobretot, obrir quatre finestres, un balcó i una imponent tribuna al primer pis de l'edifici, tot amb un aire plenament modernista. Per dur a terme la reforma, Jaume Gassiot va encarregar el projecte a Alfred Paluzie Lucena (Barcelona, 1870-1943), arquitecte municipal d'Olot des de l'any 1902 i autor, entre d'altres obres locals, de la Casa Masllorens (1902), de la Casa Escubós (1905) i de la Casa Gaietà Vila, coneguda popularment com el Drac (1905). A més, Paluzie va culminar l'any 1906 el plànol que va guiar l'ordenació de l'urbanisme de la ciutat fins al 1966.

Però el projecte inicial de la Casa Gassiot era inviable perquè les estrictes normes del Pla General de la població, que s'estava aplicant des de molt poc abans, preveïen una important reducció del solar on volia fer la remodelació per facilitar l'ampliació de les vies públiques. Per ajustar-se al pla, Gassiot va retirar la sol·licitud i un mes després en va presentar una altra amb un projecte de major calat firmat pel mateix arquitecte. La proposta afectava ara el conjunt de la finca per encabir-hi una estructura vertical de baixos, entresòl i dos pisos amb un gran nombre de balcons. A més, la reducció de superfície del solar per regular les alineacions de les cases se solucionava amb un element innovador: un xamfrà que unia les façanes dels carrers de Sant Rafael i dels Dolors i acollia l'entrada principal.

View of the chamfered corner connecting the building's façades
Vista del xamfrà que uneix les dues façanes de l'edifici

Detail of the paired balconies with conopial arches on the chamfered façade
Detall dels balcons geminats amb arcs conopials de la façana del xamfrà

The Casa Gassiot in Olot

Antoni Mayans and Xavier Puigvert
Arxiu Comarcal de la Garrotxa, Olot
arxiucomercial@olot.cat

In January 1911, doctor Jaume Gassiot Magret (Olot, 1876-1959), who had graduated as a medical doctor less than a year before in Madrid, applied for permission from the Olot Town Council to build a new façade onto a house owned by his father, salesman Joan Gassiot Camps (Olot, 1845-1920). In broad terms, the project planned to add a balcony and four windows, including an imposing bay window on the first floor, all designed along thoroughly *Modernista* lines. To carry out the renovations, Jaume Gassiot commissioned Alfred Paluzie Lucena (Barcelona, 1870-1943). He had been Olot's municipal architect since 1902 and was the creator, among other local works, of the Casa Masllorens (1902), the Casa Escubós (1905) and the Casa Gaietà Vila – popularly nicknamed the Dragon (1905). Furthermore, in 1906, Paluzie culminated the urban plans which would govern the town's layout up until 1966.

However, his initial project for the Casa Gassiot was untenable because the strict regulations contained in the town's General Plan – having been in force for only a very short while – foresaw a significant reduction of the lot on which the remodelling was to occur due to a street widening project. In order to adhere to the plan, Gassiot withdrew his application and one month later submitted another, describing a more ambitious project, signed by the same architect. The proposal now affected the entire building, enclosing it in a vertical structure of ground floor, intermediate floor and two higher floors with a large number of balconies. Further, the reduction in the building lot's surface area so as to regulate housing alignment on the street was solved using an innovative element: a chamfered corner, uniting the Sant Rafael and dels Dolors street façades and harbouring the main entrance.

The result was a building that incorporated a large number of *Modernista* elements, imbuing it with a Medieval air. The Sant Rafael façade, for example, exhibits balconies of wrought iron with *coup de fouet* ornamentation of floral motifs, plus a bay window combining elements of glass and iron. However, it is the manner of treating the chamfered corner where the building acquires its particular visual singularity. Here are twinned balconies with conopial arches and a cornice with an ogival arch projecting above the roof. Its emblem is that of an eagle with wings spread, upholding a rhomboid-shaped medallion.

Jaume Gassiot moved his radiology clinic into this house in April 1912. For three years previously, he had shared practice with the other doctor who had brought this medicinal branch to Olot, Eveli Barnadas, at the latter's residence, situated on carrer de Sant Tomàs. Radiology was Gassiot's speciality – in 1914 he would publish *De semiologia radiològica* [*On Radiological Semiology*]. He also practised forensic medicine. Jaume Gassiot was, furthermore, a man concerned with culture (he headed the organising committee

Statue representing an allegory of radiology above the main entrance, by Rossend Aubert Cros

Estàtua en al·legoria de la radiologia a l'entrada principal, obra de Rossend Aubert Cros

© Roger Oriaga, 2011

View of the carrer Sant-Rafael façade and chamfered corner
Vista de la façana del carrer Sant Rafael i del xamfrà

© Roger Oriaga, 2011

Eagle and rhomboid-shaped medallion projecting above the roof
Àguila amb medalló caironat que sobresurt per damunt del teulat

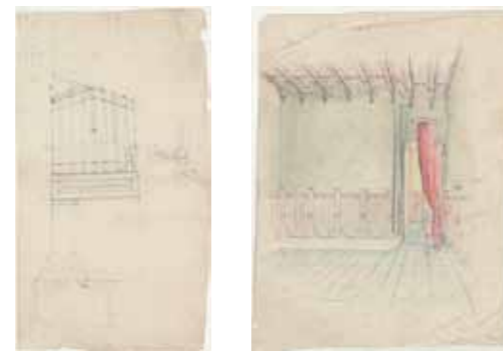
El resultat va ser un edifici que incorpora un gran nombre d'elements modernistes amb un aire medievalitzant. A la façana del carrer de Sant Rafael, per exemple, s'aprecien ferros forjats en els balcons amb ornamentació de *coup de fouet* de motius florals i una tribuna on es juga amb el vidre i el ferro. És, però, en el tractament del xamfrà on l'edifici adquireix una singularitat visual especial, amb balcons geminats amb arcs conopials i un coronament amb un arc apuntat que sobresurt per damunt del teulat i on s'aprecia una àguila amb les ales desplegades que conté un medalló caironat.

En aquesta casa, Jaume Gassiot va instal·lar-hi, l'abril de 1912, un gabinet de radiologia. Els tres anys anteriors, l'havia compartit amb l'altre metge que havia introduït aquesta disciplina a Olot, Eveli Barnadas, al domicili d'aquest, situat al carrer de Sant Tomàs. La radiologia era l'especialitat de Gassiot –l'any 1914 publicaria *De semiologia radiològica*–, que també va practicar la medicina forense. Jaume Gassiot va ser, a més, un home preocupat per la cultura (va presidir la junta organitzadora dels Jocs Florals d'Olot de l'any 1905) i per la política (va ser un membre destacat del Centre Nacionalista Republicà, l'any 1910, i un dels fundadors de *Revista olotina*, la publicació que entre 1905 i 1908 es va convertir en la tribuna de l'incipient nacionalisme a la ciutat).

L'interès per la radiologia va moure Jaume Gassiot a incorporar posteriorment a la façana de casa seva un element no previst en el projecte inicial: l'estàtua d'una figura femenina com a al·legoria de la radiologia. La va encarregar a l'escultor i decorador Rossend Aubert Cros (Olot, 1879-1915), que més tard seria regidor de l'Ajuntament d'Olot en el bienni 1914-1915 i president de Concentració Republicana Democràtica. És probable que l'afinitat política que mantenien els dos personatges contribuís a aquesta elecció.

Cent anys després, el xamfrà de la Casa Gassiot continua essent un poderós reclam visual per als vianants que passen pel centre comercial de la vila.

www.olot.org

© ADI Enns Sadurni Brunet Pl. 1914

Drawings of the interior of the Casa Gassiot, by Sadurni Brunet
Dibuixos de l'interior de la casa, obra de Sadurni Brunet

for Olot's Jocs Florals poetry festival in 1905), and with politics (he was a prominent member of the Centre Nacionalista Republicà in 1910, and one of the founders of *Revista olotina*, a publication which from 1905 to 1908 was the mouthpiece for the town's incipient Catalan nationalist movement).

Interest in radiology prompted Jaume Gassiot later to incorporate an element into the façade of his home that had not been planned in the initial project: the statue of a female form as an allegory for radiology. He commissioned the work to sculptor and decorator Rossend Aubert Cros (Olot,

1879-1915), who would later become a councillor in the Olot Town Council for two years (1914-1915) and president of the Concentració Republicana Democràtica political party. It is probable that the political affinity shared by these two figures influenced this choice.

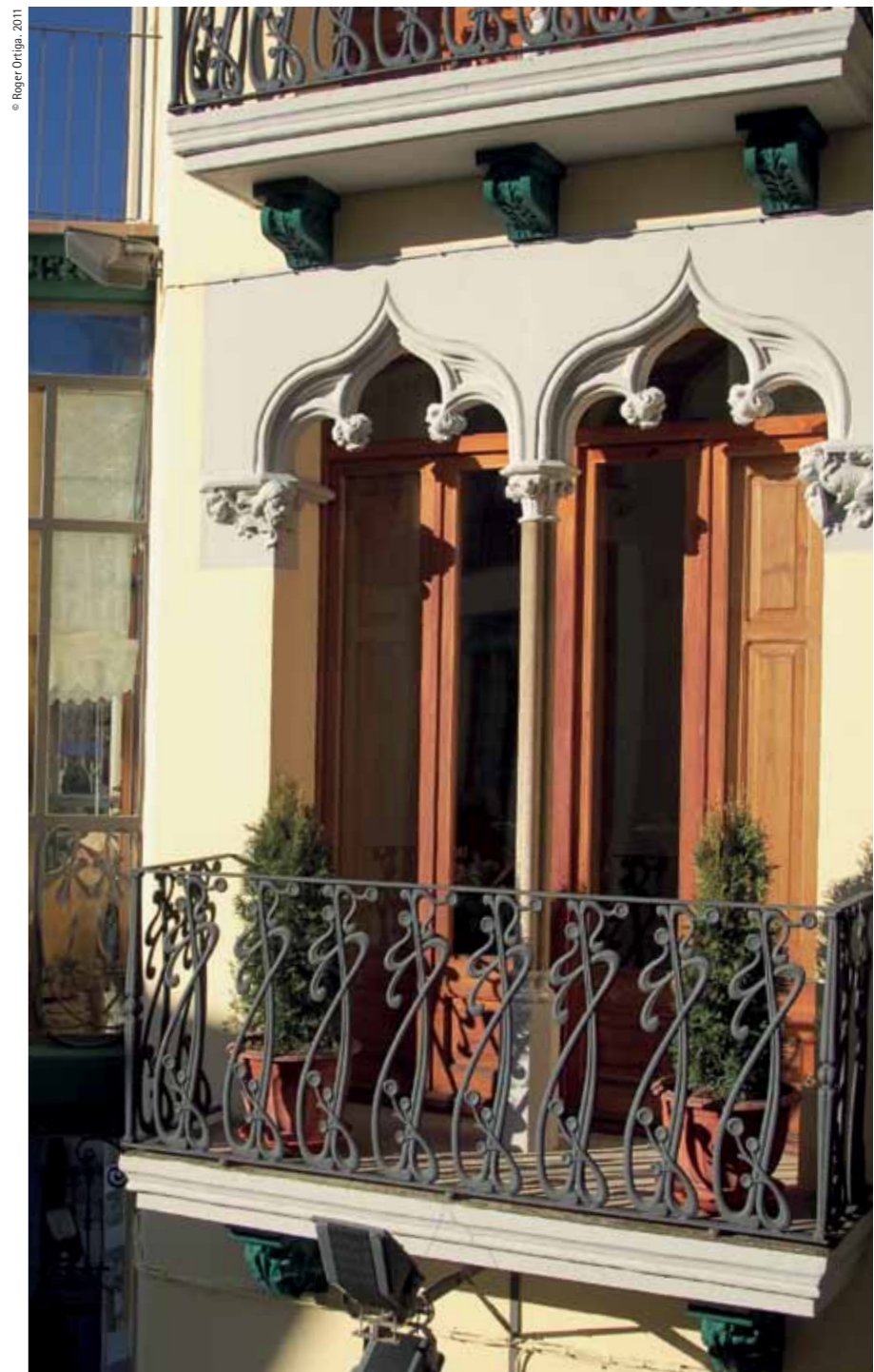
One hundred years later, the Casa Gassiot's chamfered corner remains a striking landmark for visitors as they stroll through the town's commercial centre.

www.olot.org

© Roger Oriaga, 2011

Details of the wrought iron on balconies and glass in the bay window
Detalls del ferro forjat dels balcons i vidre de la tribuna lateral

© Roger Oriaga, 2011

View of one of the balconies on the chamfered façade
Vista d'un dels balcons de la façana del xamfrà